

11. Vua Ba-tư-nặc quy y Tam bảo

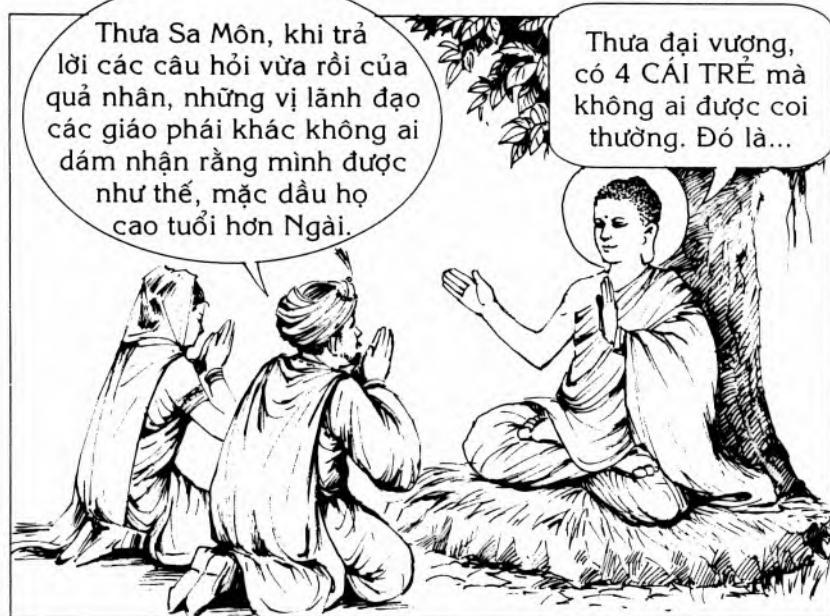

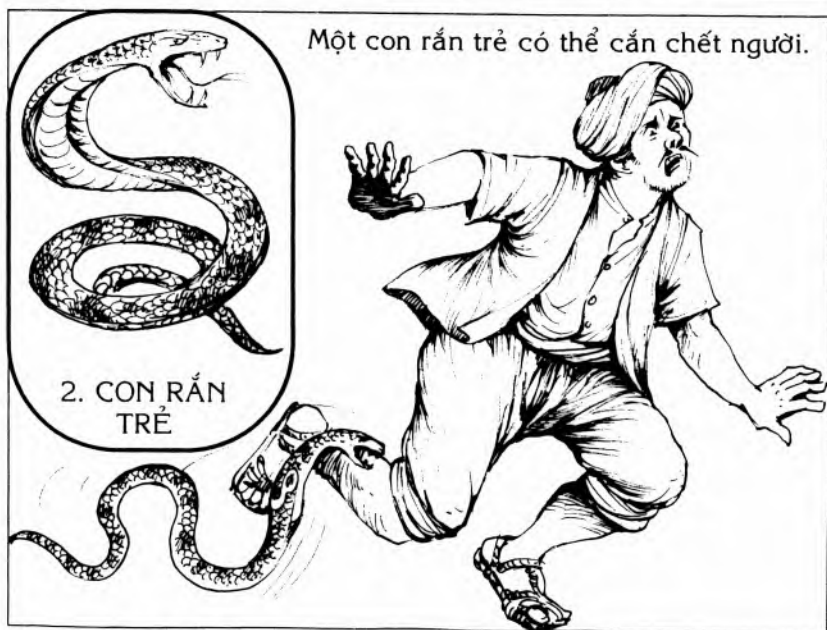
Một hôm vua Ba-tư-nặc nằm chiêm bao, thấy mười sáu giấc mộng rất lạ lùng*, nên đã mời các Bà-la-môn đến giải mộng. Họ cho biết vua sắp gặp đại họa, muốn tránh khỏi thì phải cúng tế thật linh đình. Vua bằng lòng, cung cấp nhiều tiền bạc cho họ... Hoàng hậu Mallika hay tin, đến yêu cầu vua đi gặp Phật.

* Xem Tiền Thân Đức Phật, số 77.

Trong
buổi gặp
gỡ này, Phật
đã giảng giải ý
nghĩa của từng giấc
mộng cho vua Ba-tư-nặc
nghe. Vua hết sức mừng rỡ
nhưng lòng vẫn còn hoài
nghi vì thấy Phật “rất
trẻ” so với các vị
lãnh đạo các
giáo phái
khác.

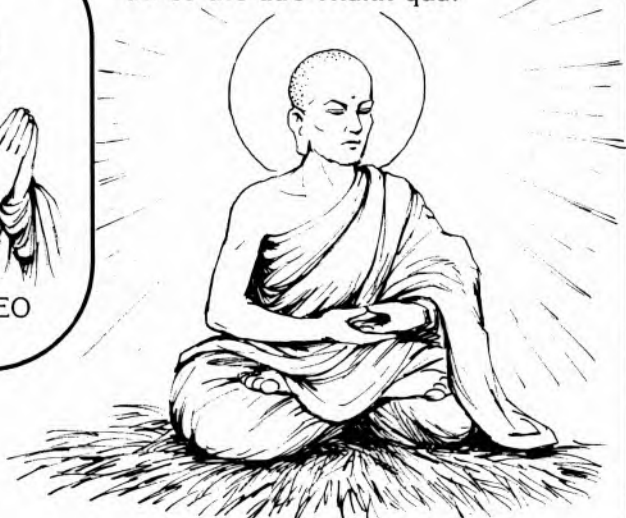
3. "NGỌN LỬA TRẺ"

Một ngọn lửa tuy chỉ mới nhen nhúm, nhưng nó có thể thiêu rụi cả một khu rừng rộng mênh mông.

4. TỶ KHEO TRẺ

Một tỷ kheo trẻ siêng năng tu hành thì có thể đắc Thánh quả.

Câu trả lời của Phật đã làm hài lòng vị vua trẻ thuộc dòng dõi Sát-đế-ly.

Bạch Thế Tôn,
hôm nay con xin
quy y, làm cư sĩ

Từ đó vua Ba-tư-nặc thường đến tịnh xá Kỳ Viên để nghe Phật giảng.

Một hôm, vua trông thấy một số du sĩ ngoại đạo đang đi ngang qua lâu đài của mình, bèn hỏi Phật.

Bạch Thế Tôn,
trong số đó, ai là người
sắp sửa, ai là người
đã chứng quả
A-la-hán ?

Đối với một
người còn đang sống
trong vòng dục lạc (như đại
vương chẳng hạn) thì rất khó
phân biệt ai đã, ai sắp sửa
chứng quả A-la-hán.

MỘT HỒM

Thưa đại vương,
đại vương đi đâu
vào giữa trưa nóng
nực như vậy.

Bạch Thế Tôn,
tổ mẫu của con
(năm nay 120 tuổi) đã
mệnh chung. Con rất nhớ
thương bà, con sẵn sàng
chịu mất cả một quốc độ
để tổ mẫu được
sống lại.

Vua báo cho Phật biết chuyện buồn của mình và được Phật an ủi.

Thưa đại vương,
trên thế gian này
không bao giờ có một
sa môn, một Phạm thiên
hay bất cứ một người nào...
có được một trong năm
đòi hỏi sau đây :

1. không già
2. không bệnh
3. không chết
4. không bị hoại diệt
5. không bị huỷ diệt

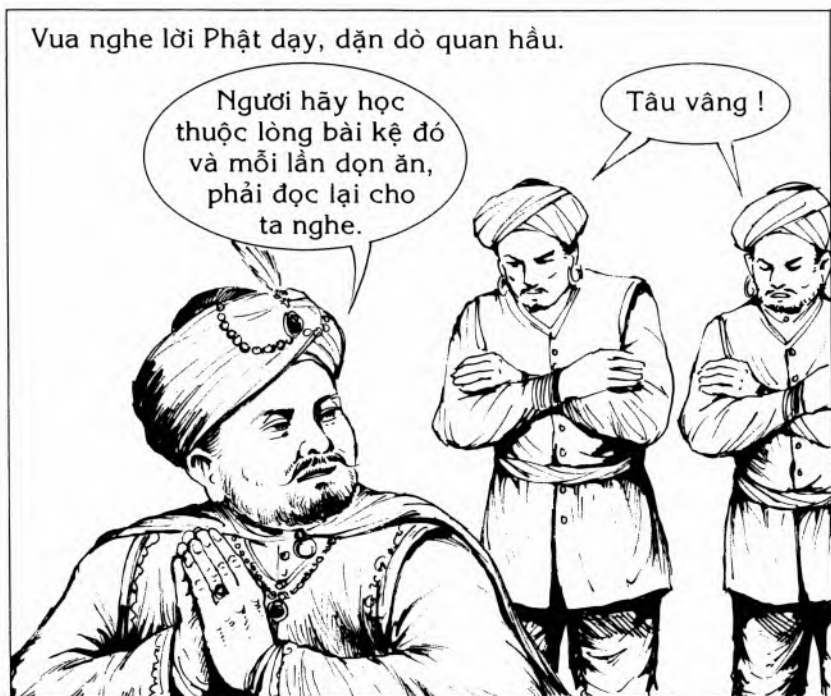
Thế thì khi có
thân nhân qua đời,
việc sầu muộn nào có ích lợi
gì đâu ! Nó chỉ làm cho công việc
của mình thêm bê trễ. Kẻ thù của
mình thêm hoan hỷ và bạn bè
của mình thêm lo buồn.

Bạch
Thế Tôn,
con đã
hiểu.

Vua Ba-tư-nặc thích các món cao lương mỹ vị nên đã có cái bụng rất to. Trong chỗ thân tình, Phật khuyên nhà vua nên ăn uống điều độ.

Nếu việc vua Tần-bà-sa quy y Phật đã làm cho đạo Phật được phát triển tại Ma-kiệt-đà, thì ở đây, việc vua Ba-tư-nặc quy y đã giúp cho đạo Phật được thịnh hành tại Kosala. Rồi như một ngọn lửa rừng, đạo Phật nhanh chóng truyền sang các nước chư hầu của vua Ba-tư-nặc.

12. Phật và người gánh phân Sunita

Ngày kia, khi đến một xóm nhà nằm bên bờ một con sông nhỏ gần Xá Vệ, Phật gặp Sunita.

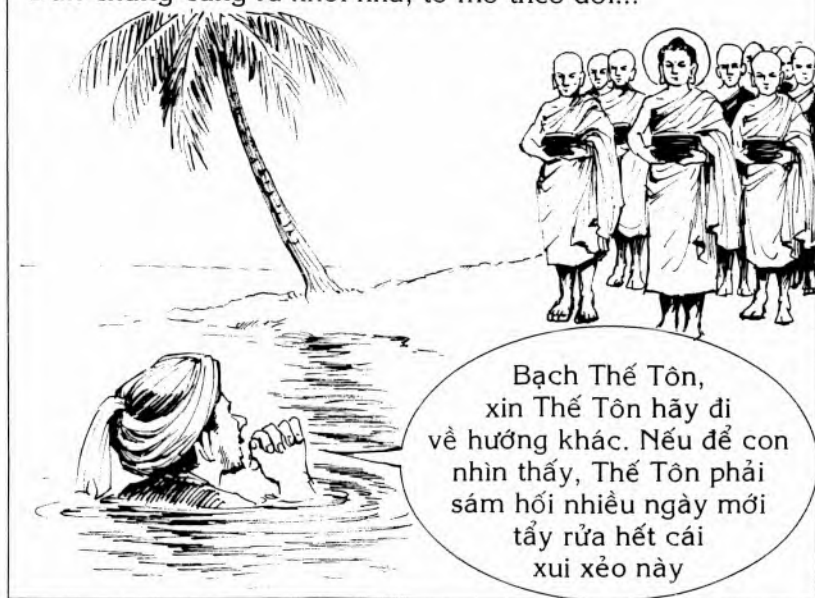

Thấy Phật xăm xăm tiến về phía mình, Sunita giật mình, vội vã đi trốn. Ở phía sau, Phật bước nhanh hơn và khoảng cách giữa hai bên được thu ngắn dần.

Sunita hoảng hốt, đặt gánh phân trên bờ, rồi nhảy xuống sông, hy vọng sẽ “thoát được”. Nhưng lúc ấy, trên bờ đã có nhiều chiếc áo vàng đang đứng chờ.

Dân chúng cũng ra khỏi nhà, tò mò theo dõi...

Bạch Thế Tôn,
xin Thế Tôn hãy đi
về hương khác. Nếu để con
nhìn thấy, Thế Tôn phải
sám hối nhiều ngày mới
tẩy rửa hết cái
xui xẻo này

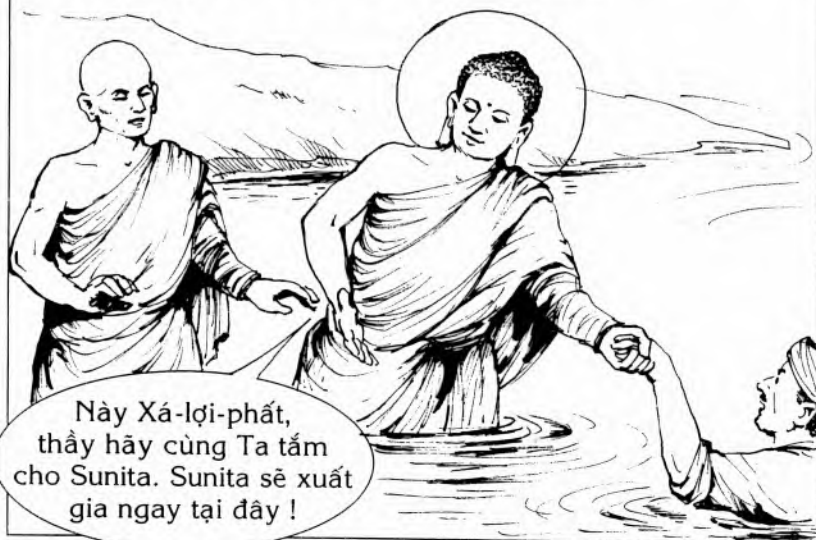

Cũng vậy, một
người ở bất kỳ giai cấp nào,
một khi đã gia nhập vào Giáo
hội của Ta, thì đều là **tỷ kheo**.
Sunita có muốn trở thành
một tỷ kheo không ?

Bạch Thế Tôn,
con rất muốn, nhưng
con sợ... mình mảy
con dơ bẩn lắm !

Phật trao bình bát cho thầy thị giả, rồi bước xuống nước, vừa nắm tay Sunita vừa nói với Xá-lợi-phất.

Sau khi Sunita tắm xong, tôn giả A-nan bước tới, trao chiếc áo cà sa : thế là giờ đây Sunita đã là một tỷ kheo, cùng Phật trở về tịnh xá Kỳ Viên.

Việc Sunita xuất gia đã làm cho dân chúng bàn tán nhiều.

Ông làm vậy
coi sao được !

Ông sa môn này
muốn làm đảo lộn
trật tự của xã hội ư ?
Gã gánh phân mà cũng
là tỷ kheo à ?

Trong khi đó, tại tịnh xá Kỳ Viên, các đại đệ tử của Phật cũng tỏ vẻ lo ngại khi nghe được các dư luận bất lợi. Phật giải thích.

Đạo của Ta
phải mở rộng cửa đón
mọi người, mọi tầng lớp.
Với việc vừa rồi, Ta sẽ
gặp đôi chút khó
khăn, nhưng rồi
cũng qua

Hơn một tháng sau, một số vị lãnh đạo các giáo phái khác xin vào gặp vua Ba-tư-nặc để trình bày sự việc “kỳ lạ” đó.

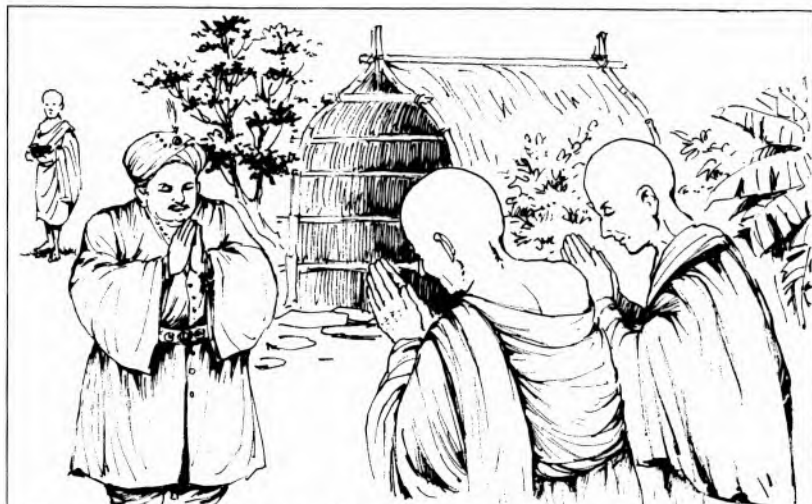
Tâu đại vương,
sa môn Gotama đã
làm một việc không
thích đáng

Sao
Thế Tôn
lại làm thế
nhỉ ?

Các tôn giả
hãy yên tâm. Trẫm
đích thân đến tịnh
 xá Kỳ Viên để
tìm hiểu...

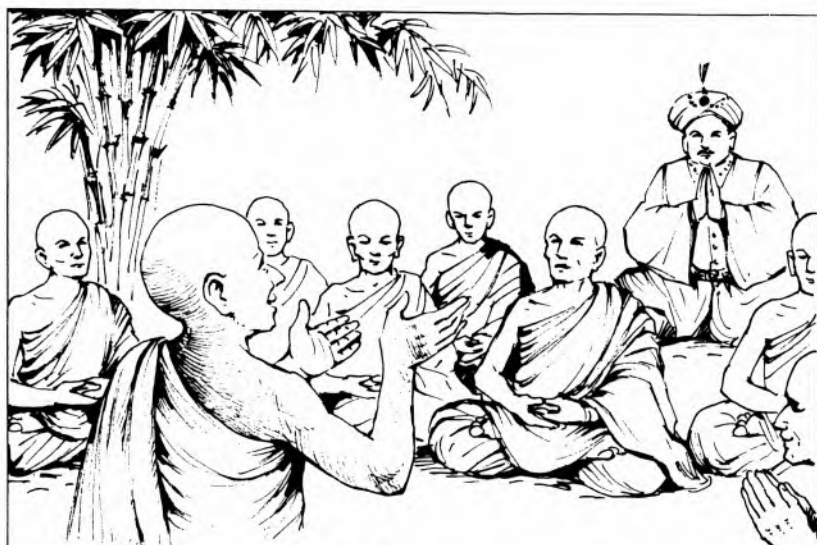
Hôm sau, xa giá của vua ngừng lại trước cửa tịnh xá.

Vua đi bộ vào trong. Không một lính hầu nào theo sau. Trên đường, mỗi lần được các tỷ kheo chào đón, vua đều chấp tay chào lại.

Đi được một quãng, vua trông thấy có trên 10 tỷ kheo ngồi chung quanh một tỷ kheo đang giảng pháp. Ngài tò mò, đứng lại nghe.

Với tài hùng biện, vị tỷ kheo làm say sưa các thánh giả.
Vua cũng bị cuốn hút vào bài giảng.

Nhưng rồi ngài sức nhớ lại mục đích của chuyến đi, bèn tiếp tục cất bước.

Phật ra đón khách, mời vào phòng mình. Sau những lời mở đầu, vua nói.

Phật không trả lời câu hỏi này, mà hỏi lại.

Thưa đại vương, trên đường đến đây, đại vương có thấy một tỷ kheo ngồi bên bụi tre giảng pháp không ?

Bạch Thế Tôn, có !

Sau khi trở thành
tỷ kheo, thầy ấy tiến bộ
thật nhanh. Giờ đây thầy
ấy là một người rất
có đạo hạnh

Bạch Thế Tôn,
trước lúc vào đây,
con có ý định sẽ ngăn
cản việc Thế Tôn cho một
người thuộc tầng lớp thấp
nhất gia nhập Giáo hội.
Nay con đổi
ý rồi !

Không khí mát dịu và cái im vắng của tịnh xá như thấm
sâu vào tận tâm hồn của vị vua nóng tính. Hôm nay trên
đường về hoàng cung, ông thấy vui hơn bao giờ hết.

13. Tôn giả A-nan trấn áp bệnh dịch hạch

Đầu mùa mưa năm 585 trước Tây lịch, trong lúc Phật đang chuẩn bị an cư kiết hạ tại **Vương Xá**¹ thì có một sứ thần từ Tỳ-xá-ly đến gặp vua Tần-bà-sa.

Nhiều người
đã chết đói.

Bệnh tật đã
giết hại
nhiều người.

Kính mong
đại vương
thuyết phục
sa môn
Gotama sang
đó giúp dân.

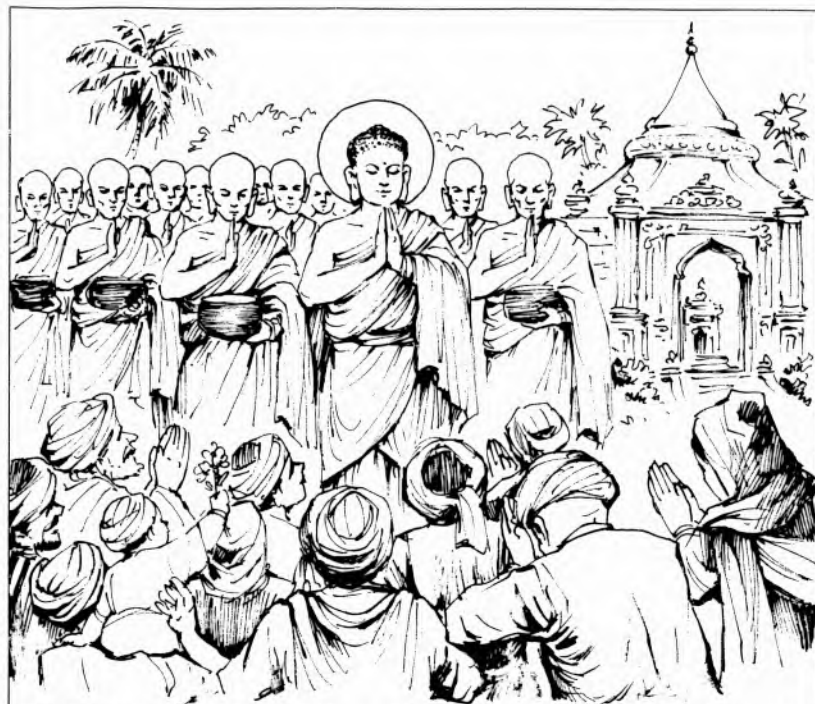
Theo lời yêu cầu của vua Tần-bà-sa, Phật cùng với vài tỷ kheo vượt sông Hằng. Sau 5 ngày đi bộ, khi ngài vừa đặt chân lên lãnh thổ nước **Licchavi**² thì lập tức một cơn mưa rất lớn tuôn xuống khắp vương quốc này.

Sau đó Phật giao nhiệm vụ trấn áp bệnh dịch hạch cho tôn giả A-nan.

Này A-nan,
thầy hãy tụng kinh
Bảo Châu để trấn áp
bệnh dịch hạch

Thưa vâng,
Bạch Thế Tôn

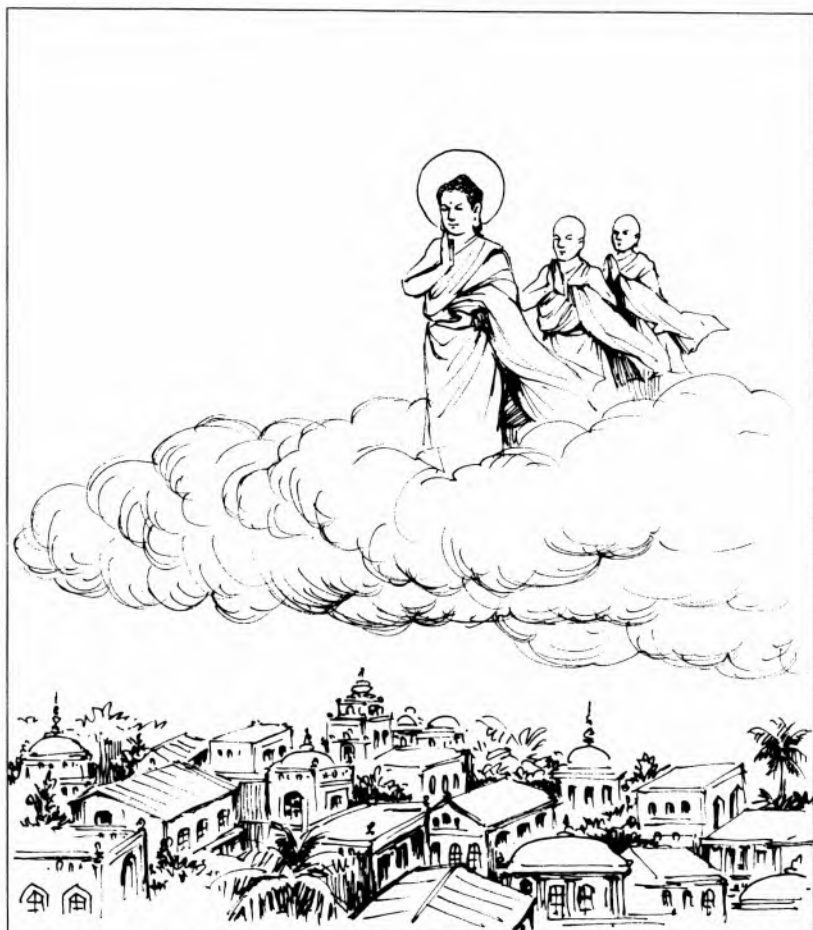

Chỉ trong một thời gian ngắn, tôn giả A-nan đã trấn áp xong bệnh dịch hạch¹. Dân chúng Tỳ-xá-ly tiếp đón phái đoàn Phật rất long trọng tại sảnh đường có nóc nhọn ở rừng Đại Lâm.

1. Các nhà bình giải thời nay gán sự thành công này cho số lượng nước mát của những “cơn mưa cứu hạn” cùng với lượng “nước mưa vào mùa” tuôn xuống không ngừng trên đất Licchavi (*Đức Phật Lịch Sử* trang 269).

14. Phật trở về cố hương lần thứ nhì

Trong những ngày có mặt ở Tỳ-xá-ly để cứu hạn cho dân Licchavi, Phật nghe tin phụ vương lâm trọng bệnh, bèn du hành qua không gian về **Ca-tỳ-la-vệ**¹³ để kịp gặp cha.

Trong giây phút cuối cùng, vua Tịnh-Phạn cùng các đại thần chỉ định hoàng thân Mahanama lên trị vì vương quốc Sakya.

Tiếp đó Phật thuyết giảng một bài kinh và vua Tịnh-Phạn được đắc quả A-la-hán.

Sau khi hoả táng nhà vua xong, hoàng hậu Gotami đến gặp Phật tại Rừng Cây Đa, xin xuất gia. Nhưng bà bị Phật từ chối. Bà lặp lại lời xin ba lần và Phật cũng từ chối 3 lần.

Bà Gotami vừa đi ra khỏi Rừng vừa khóc nức nở.

Phật lên đường trở về **Tỳ-xá-ly**¹⁴. Bấy giờ bà Gotami cắt tóc, đắp y giống như một tỷ kheo ni rồi cùng với một số phụ nữ dòng họ Thích Ca, đi bộ từ Ca-tỳ-la-vệ đến tận Tỳ-xá-ly.

Những bàn chân mảnh mai bị sưng phồng, thượng y, hạ y¹ dính đầy bụi đường. Mọi người đều mỏi mệt. Bà Gotami vừa khóc vừa nài nỉ tôn giả A-nan “nói giúp” cho bà.

(1) Thượng y : áo ngoài ; hạ y : áo trong

Sau khi cam kết sẽ tuân theo Tám Trọng giới, bà Gotami được Phật cho xuất gia. Nữ cư sĩ Ampabali hiến vườn xoài của mình để bà Gotami thành lập Giáo hội tỷ kheo ni. Sau khi giải quyết xong mọi việc ở Tỷ-xá-ly, Phật trở về Vương Xá⁵

15. GIÁO HỘI TỶ KHEO NI

Bà Gotami giờ đây đã là tỷ kheo ni Mahapajapati. Tỷ kheo ni lớn tuổi này dự tính sẽ thiết lập một trung tâm tu học cho ni chúng ngay tại Tỳ-xá-ly để họ có thể được gần gũi và học hỏi với Phật và với các đại đệ tử của Người.

Bà cũng có ý nguyện trở về Ca-tỳ-la-vệ để mở một trung tâm tu học cho ni chúng ngay tại quê hương mình.

Ngay ngày hôm đó, bà nhờ người về Ca-tỳ-la-vệ báo tin cho công chúa Da-du-đa-la. Bà biết rằng tin nữ giới được chấp thuận vào Giáo đoàn khất sĩ sẽ như một tiếng sét và sẽ có rất nhiều phản ứng trong xã hội. Người ta sẽ lên án và công kích Phật cùng Giáo đoàn. Phật và Giáo đoàn sẽ gặp những khó khăn không thể nào lường trước được. Nghĩ đến đó, bà thấy một niềm biết ơn tràn ngập tâm tưởng bà. Bà thấy rõ *Tám trọng giới* không phải là những điều kỳ thị nữ giới mà chính là những phương tiện bảo vệ và che chở cho Giáo đoàn — trong đó có ni giới.

Bà trình bày với Phật về cách phục sức của các tỷ kheo ni và được chấp thuận. Bộ y phục của các tỷ kheo gồm : quần dưới, áo mặc bên trên và một tấm áo khoác bên ngoài (tăng-già-lê). Các tỷ kheo ni — ngoài 3 tấm ấy — còn được phép có thêm hai tấm khác : một tấm tên là samkaksila dùng để thắt ngang hông và một tấm nữa, tên là kusulaka, dùng như một chiếc váy...

Ngoài y và bát, các tỷ kheo và tỷ kheo ni có quyền sở hữu *một cái quạt* để che đầu khi trời nắng, *một dụng cụ lọc nước uống*, *một cây kim* và *một ít chỉ* để khâu vá lại xiêm y, *một cái tấm xỉa răng* và *một cái dao cạo* để cạo tóc và râu, mỗi tháng 2 lần.

TÁM TRỌNG GIỚI mà các tỷ kheo ni phải tuân theo

1. Tỷ kheo ni, dù được trăm tuổi hạ, vẫn phải chào hỏi một tỷ kheo, đứng dậy trước vị tỷ kheo, đánh lễ và thực hành bốn phận đối với tỷ kheo, mặc dầu vị tỷ kheo ấy chỉ mới xuất gia trong ngày hôm đó.
2. Tỷ kheo ni không thể nhập hạ tại một nơi không có tỷ kheo.
3. Đến kỳ sám hối, tỷ kheo ni phải hỏi các tỷ kheo “chùng nào có lễ phát lồ¹ và giờ nào các ngài đến họp.”
4. Khi mãn thời gian kiết hạ, mỗi tỷ kheo ni phải thọ lễ tự tứ², chánh thức ra hạ trước mặt các vị tỷ kheo và tỷ kheo ni khác (để kiểm thảo trong ba điều THẤY, NGHE và HOÀI NGHÌ, mình có lầm lỗi ở điểm nào không).
5. Tỷ kheo ni đã phạm trọng tội phải chịu phạt manatta³ trước chư tăng và chư ni.
6. Nữ sa di đã thọ từ 8 giới trong thời gian 2 năm có thể xuất gia làm tỷ kheo ni trước chư tăng và chư ni.
7. Bất luận trong trường hợp nào, tỷ kheo ni cũng đều không có quyền khiển trách hay nặng lời với tỷ kheo.
8. Tỷ kheo không được sám hối với tỷ kheo ni, nhưng tỷ kheo ni có thể sám hối với các tỷ kheo.

Những giới luật trên đây phải được tôn trọng trọn đời, phải được kính nể và không được đổi thay, xê dịch⁴.

Sau khi tôn giả A-nan đọc xong tám trọng giới dành cho tỷ kheo ni, bà Mahapajapati* hân hoan chấp thuận và Phật bằng lòng cho bà xuất gia.

1. Vào các ngày rằm và mùng một, các tỷ kheo họp lại đọc những giới luật căn bản.

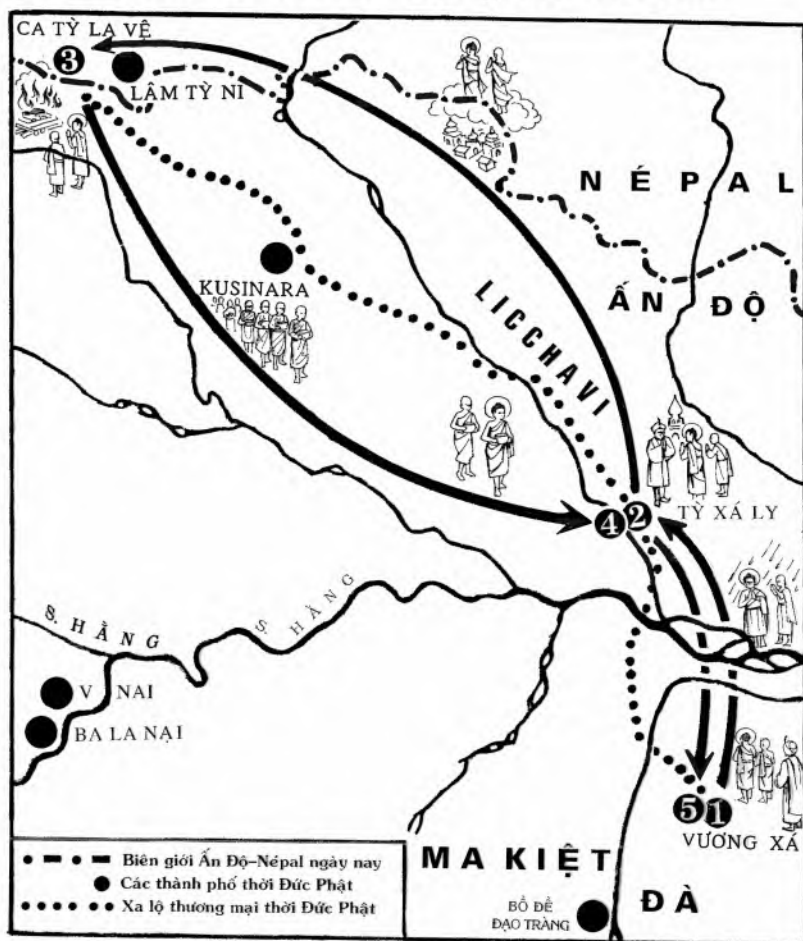
2. Nghi thức chấm dứt thời kỳ an cư kiết hạ.

3. Một hình thức phạt kỷ luật.

4. *Đức Phật và Phật Pháp*, trang 147.

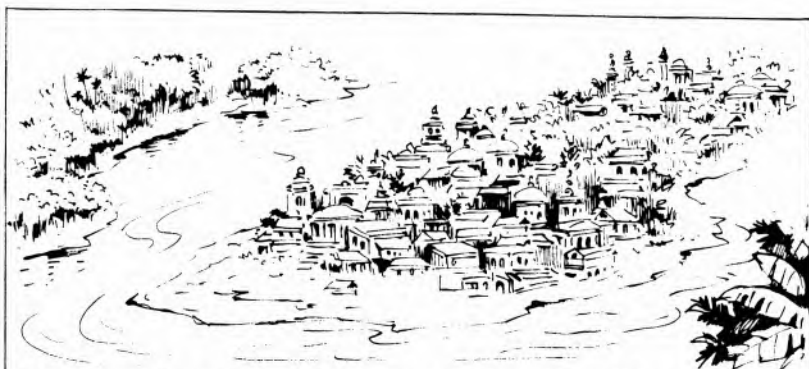
* Mahapajapati dịch âm là Ma-ha Ba-xà-ba-đề, dịch nghĩa là Đại Ái Đạo (rất yêu quý đạo) hoặc Đại Sanh-Chủ.

**Bản đồ 3: Theo dấu chân Phật
Từ lúc Phật cứu hạn tại Licchavi
tới lúc trở về cố hương lần thứ nhì**

Năm 585 sứ thần nước Licchavi yêu cầu vua Tần-bà-sa thuyết phục Phật sang cứu hạn (1).
★ Phật vừa đặt chân lên phần đất Licchavi thì lập tức một cơn mưa lớn đổ xuống khắp nước này. Tại Tỳ-xá-ly (2) Phật được đón tiếp long trọng. ★ Hay tin cha bệnh nặng, Phật du hành trong không gian trở về Ca-tỳ-la-vệ (3). ★ Sau lễ hoả táng, bà Gotami xin xuất gia. Phật từ chối và đi về phương Nam. Bà Gotami và một số nữ nhân đi bộ từ Ca-tỳ-la-vệ đến Tỳ-xá-ly (4) nhờ A-nan “nói giúp”. Phật cho bà xuất gia. ★ Sau đó Phật trở về Vương Xá (5).

17. Phật bị xua đuổi tại Kosambi

Vương quốc Vamsa (nằm giữa hai con sông Hằng và sông Yamuna, kinh đô là Kosambi) thuộc quyền cai trị của vua Udena.

Năm 582 trước Tây lịch, với sự giúp đỡ của một số tín đồ sống tại Vamsa, Phật đến an cư mùa mưa tại núi Cá Sấu của bộ tộc Bhagga thuộc vương quốc của vua Udena.

Chính nhà triệu phú Ghosita ở Kosambi đã hiến một ngôi vườn cho Phật. Như vậy mọi việc có vẻ như rất thuận lợi để Phật truyền đạo tại nước này. Nhưng một chuyện khổ tâm đã xảy đến.

Số là gia đình Bà-la-môn kia có một người con gái rất đẹp tên là Magandiya ; hai ông bà hy vọng sẽ tìm được một chàng rể xứng lứa vừa đôi cho con mình.

Ngày nọ, Phật nhìn khắp thế gian, thấy vợ chồng người Bà-la-môn đã đủ cơ duyên, nên liền đến đó vào lúc họ đang cúng tế thần lửa.

Bấy giờ Phật ấn mạnh chân xuống đất để in rõ bàn chân mình, rồi đến ngồi tại một địa điểm gần đó.

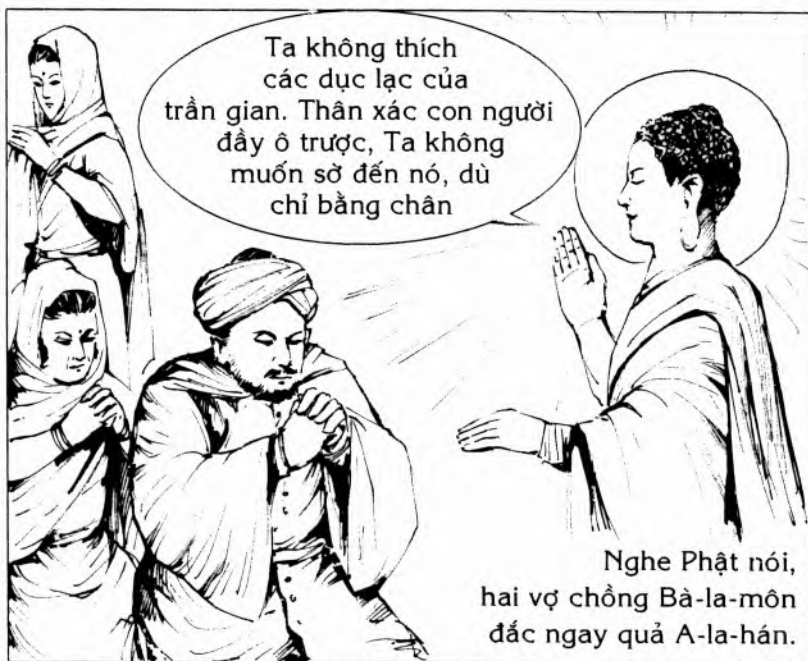
Khi vợ chồng người này dẫn cô gái đến, người vợ trông thấy dấu chân Phật in trên nền đất thì nói lớn.

Đây là dấu chân của một người rất trong sạch, đã tận diệt mọi dục vọng

Hứ ! Bà giỏi xem tướng dữ a !
Ai thấy sắc mà không mê ? Để bà coi !

Nói xong, ông dẫn con gái mình đến bên Phật.

Nhưng cô gái lại cho rằng mình bị xúc phạm.

*Không yêu ta
thì thôi, sao lại dám
nói thân thể xinh đẹp
của ta “đầy ô trước”.
Được lắm ! Hãy
chờ xem !*

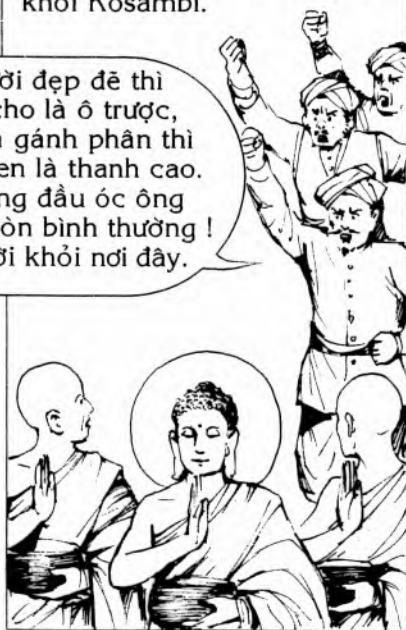
ít lâu sau, vua Udena rước
Magandiya về làm thứ phi.

Ta sẽ rửa hận !

Thứ phi cho tiền đám nô
lệ, bảo chúng đuổi Phật ra
khỏi Kosambi.

Người đẹp dễ thì
ông cho là ô trước,
còn gã gánh phân thì
ông khen là thanh cao.
Rõ ràng đầu óc ông
không còn bình thường !
Hãy rời khỏi nơi đây.

① Bạch Thế Tôn, người ta mắng nhiếc chúng ta. Con muốn rời khỏi nơi này

② Này A-nan, Ta đi đâu ?

④ Nếu ở đó người ta cũng đuổi xô thì Ta lại đi đâu ?

③ Bạch Thế Tôn, đến một thị trấn khác

⑤ Bạch Thế Tôn, thì đến một thị trấn khác nữa

⑥ Này A-nan, không nên nói như vậy. Nơi nào có chuyện khó khăn thì Ta phải ở lại để dàn xếp cho ổn thoả. Nhưng ở đây ai mắng nhiếc Ta ?

⑦ Bạch Thế Tôn, ở đây ai cũng mắng nhiếc. Những người nô lệ và tất cả mọi người

⑧ Họ chỉ chửi mắng Ta trong 7 ngày thôi. Tới ngày thứ 8, họ sẽ lặng yên...

Tuy bị xua đuổi, nhưng mùa mưa năm 581, Phật vẫn đến Kosambi lần nữa với ý định giáo hoá chư tăng và cũng để thuyết phục vua Udena. Nhưng lần này Phật cũng không thành công.

Nhà vua tỏ ra không tin tưởng vào giáo lý của Phật, nhất là khi nhìn thấy thị giả Sagata say rượu, ngã xỉu trước cổng thành Kosambi¹.

1. Xem tiền thân đức Phật, số 81.

Đồng thời ngài cũng chán ngán trước những cuộc tranh luận về tôn giáo giữa hoàng hậu Samavati và thứ phi Magandiya.

Hoàng hậu là tín đồ của Phật, còn thứ phi thì chống lại. Một hôm, thứ phi nói với vua Udena.

Nhà vua tin lời thứ phi, sai người lấy gạch xây bít các cửa sổ ở cung thất của hoàng hậu.

Thứ phi lại phao tin rằng hoàng hậu đang tìm cách mưu sát nhà vua. Vua ra lệnh bắt hoàng hậu phải chịu một hình phạt thử thách”.

Một thời gian sau, hoàng hậu chết trong một cơn hoả hoạn.
Vua khám phá ra rằng chính thứ phi chủ mưu vụ này.

Ông bắt tội thứ phi và những người có dự vào cuộc mưu sát vương hậu.

Tuy vua Udāna không có thiện cảm với Giáo hội, nhưng các nữ nhân của vua lại rất quan tâm đến đạo Phật. Một ngày nọ, tại vườn thượng uyển, lúc vua Udāna đang ngủ, các cung phi đã lên nghe pháp do trưởng lão Pindola thuyết giảng.

Lát sau vua thức dậy, giận dữ, ra lệnh cho lính hầu ném kiến lửa vào tỳ kheo Pindola. Nhưng tỳ kheo đã bay lên không gian.

Lúc về già, vua Udāna bớt gay gắt với Giáo hội, nhất là khi ông biết con trai ông (Thái tử Bodhi) đang hộ trì đạo Phật. Sau ngày Phật nhập Niết bàn, vua cho phép các phi tần được nghe pháp do trưởng lão A-nan thuyết giảng tại ngự viên Udaka.

18. Cái ghè nước ở Kosambi

Tại tịnh xá Ghosita, sau khi đem ghè nước vào nhà vệ sinh và sử dụng không hết, một tỳ kheo đã mang ghè đó ra, đặt ở bên ngoài nhà vệ sinh tập thể mà không đổ hết phần nước còn sót lại. **Điều này đã vi phạm phép vệ sinh chung.**

Khi bị khiển trách, ông cãi rằng : “*Sự sơ ý này không phạm giới.*” Nhưng hội đồng tăng chúng họp lại, ra quyết định đình chỉ sự tu tập của ông. Lệnh này bị địa phương Kosambi chống lại, thế là hình thành hai nhóm tỳ kheo chống đối nhau, cãi vã nhau và thậm chí có lúc đánh nhau, chỉ vì bên nào cũng “tự ái”.

Những lời khuyến giáo của Phật chỉ làm ngưng việc ấu đả còn cuộc cãi vã thì vẫn còn.

Bấy giờ Phật cất lời mọi người :

— Thôi đủ rồi ! Nay các tỳ kheo, không được đấu tranh, không được khẩu tranh, không được cạnh tranh, không được luận tranh gì nữa cả !

Trong số các tỳ kheo “nóng tánh” có một người dám cãi lại :

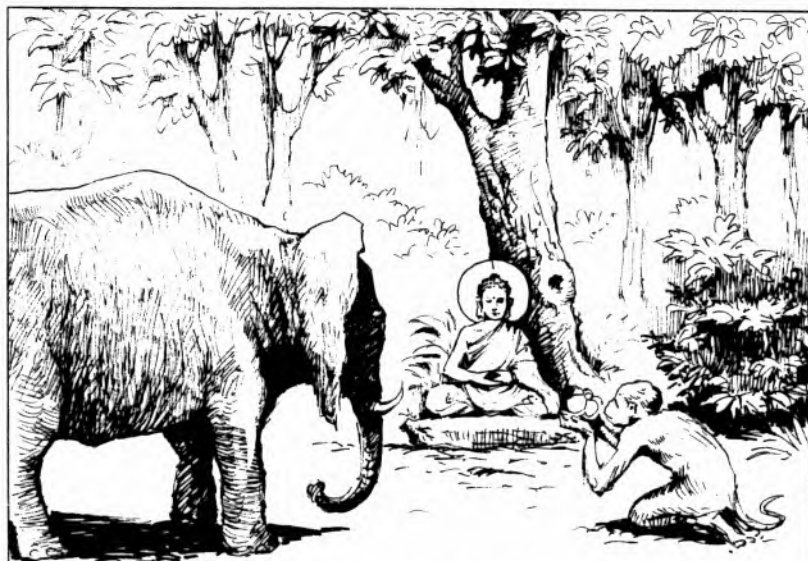
— Xin bậc Đạo sư hãy kham nhẫn và ngồi xuống đây, còn cuộc đấu tranh, khẩu tranh, cạnh tranh và luận tranh này là chuyện của chúng con.

Phật không nói gì nữa, rời khỏi hội chúng ở Kosambi.

Phật đi vào rừng Parileyya, nhập hạ dưới một gốc cây.

Tại đây Phật được voi chúa và khỉ chúa đến hầu hạ.

Sau một thời gian chung sống với đàn voi, Phật hiểu được tiếng rống của voi chúa khi nó muốn kêu gọi cả đàn trở về.

Có lần Phật thử rú lên tiếng rống của loài voi, và voi chúa hiểu được, nó đến quỳ dưới chân Phật như muốn nói “sẵn sàng làm theo lệnh Ngài”.

Mùa an cư kiết hạ đã hết, Phật từ già hai con vật dễ thương, trở về tịnh xá Kỳ Viên.

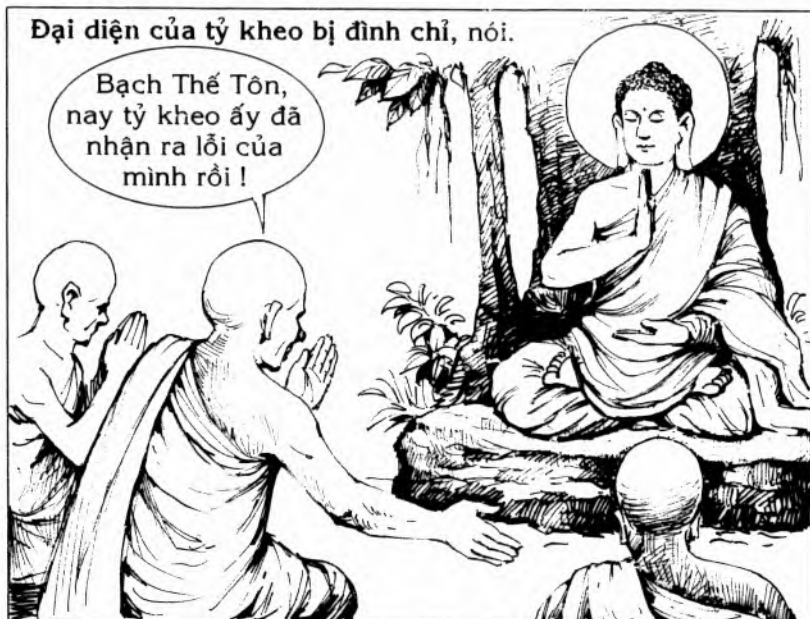

Trong thời gian Phật nhập hạ ở rừng Parileyya thì ở tại Kosambi, các tỷ kheo vẫn còn cãi nhau khiến cho các cư sĩ chán nản. Họ không cung cấp lương thực, thuốc men cho tăng chúng nữa. Hậu quả là cả hai nhóm tỷ kheo đều lâm vào cảnh khó khăn, vì vậy...

...Khi nghe tin Phật đã về tới Kỳ Viên, cả hai nhóm tỷ kheo đều cử đại diện đến, nhờ Phật đứng ra giảng hoà.

Đại diện của tỳ kheo bị đình chỉ, nói.

Bạch Thế Tôn,
nay tỳ kheo ấy đã
nhận ra lỗi của
mình rồi !

Phật nói với đại diện của các tỳ kheo đã ra lệnh đình chỉ.

Nay thầy ấy
đã nhận lỗi thì có nghĩa
lệnh đình chỉ trước đây của
các thầy là **ĐÚNG**. Vậy các
thầy nên phục hồi chức
vị cho thầy ấy

19. Phật và người điền chủ Bà-la-môn

Một buổi sáng trong năm 579 trước Tây lịch, Phật đến làng Elakala ở phía Nam của thành Vương Xá lúc người điền chủ Bharadvaja đang phân phối cơm sữa cho các nông dân. Phật im lặng xếp hàng như mọi người để xem mình có được bố thí hay không.

Tôi cày và gieo.
Sau khi xong việc, tôi
mới ăn. Này sa môn, Ngài
cũng phải cày và gieo thì
Ngài mới được
nhận cơm

Người Bà-la-môn liền dâng cho Phật một chén cơm sữa, nhưng Phật từ chối.

Một tặng vật
nhận được nhờ "tài ăn
nói" không đem lại
phước báu cho
người bố thí

Thế là người điền chủ đem đổ chén cơm sữa xuống con suối bên cạnh.

Ta không thể
ăn chén cơm đã bị
từ chối mà cũng không
thể đem tặng nó cho
các nông dân

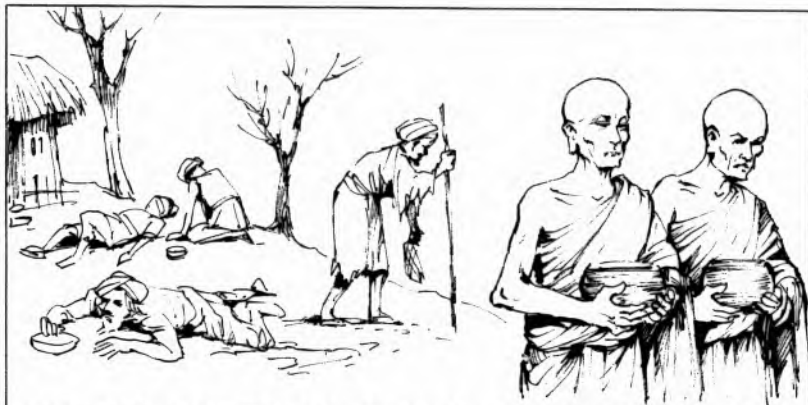

Nhưng một
thời gian sau,
những hạt
giống mà
Phật gieo vào
lòng người
điền chủ
đã nảy mầm :
ông trở thành
một tỷ kheo.

20. Nạn đói trong năm 578 trước Tây lịch

Năm 578 trước Tây lịch, Phật và vài đệ tử đến phía Nam của thành Xá Vệ để an cư mùa mưa. Năm đó vương quốc Kosala bị mất mùa, dân chúng đói khổ.

Nhà vua phải phát phiếu khẩu phần cho dân. Vì vậy việc khất thực của các tỷ kheo gặp khó khăn. Nhiều vị lợi bộ suốt buổi sáng và trở về với bình bát trống rỗng.

Lúc đó Mục-kiền-liên xin Phật cho mình dùng lực thần thông để cứu đói.

Bạch Thế Tôn,
con muốn “đảo ngược lớp
đất mặt” để làm trôi lên
những gì mà con người
có thể ăn được

Này Mục-kiền-liên,
nếu làm vậy, biết bao sinh
vật sống trong lòng đất
phải bị chết !

Bạch Thế Tôn,
cho phép con “rút
ngắn quãng đường từ đây
tới xứ khác” để chư Tăng
đi nhanh đến đó
khất thực

Này Mục-kiền-liên,
cơn đói không thể giết
chết các sa môn có đầy đủ
đức hạnh. Nạn đói là ác
quả mà một số người
phải trả

May mắn thay ! Khi ấy có vài người buôn ngựa từ vùng Bắc Ấn đến Xá Vệ, có đem theo nhiều thức ăn cho ngựa.

Thưa tôn giả,
ngày nào tôn giả
không khát thực được,
hãy cứ đến đây

Khi tôn giả A-nan đem món cám ngựa về, Phật thân nhiên thọ thực.

Một ngày
không xa, tình hình
sẽ tốt hơn

Truyện Tranh
LỊCH SỬ
PHẬT THÍCH CA

Trung Tâm Nghiên Cứu Phật Giáo Việt Nam thực hiện
Thế Giới Phật Giáo .org (quốc tế) ấn tống với Bản Quyền

TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Truyện Tranh
LỊCH SỬ
PHẬT THÍCH CA

Lời: LÝ THÁI THUẬN
Tranh: TRƯƠNG QUÂN

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC